આવૃત્તિ છઠી.

લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૨ જો

સુરતના અબદુલહુસેન બાકરભાઈ શાહેરના રચેલા કિસ્સા કહાનીઓના કલગીના ખ્યાલ લાવણી વગેરે રમુજી સુબોધ તથા ઇશ્કી ગાયનોનો સંગ્રહ.

પ્રગટ કરનાર

એમ. એચ. મેહેરઅલી

વેપારની કુંચી, હુંડીગણીત, કળજુગના કૌતક, અરેબિયન નાઈટ્સ, જંગબારી ભાષા, યુનાની ટેબલ હકીમ, તથા એકૉર્ડીયન, કનસર્ટીના, ફીડલ, અને હારમોનિયમ ચાવી બુક વગેરે

પુસ્તકો બનાવનાર

ઠે૦-ડુંગરી બજાર ભીમપુરા પાસે

મુંબઈ.

ઈ૦ સ૦ ૧૯૦૭ જુલાઈ.

ધી "રૉયલ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા

ઇસુફઅલી અબદુલ[illegible]

છાપ્યું છે.

કિંમત ૨ આના.

એમ. એચ. મેહેરઅલીના પુસ્તકોના અભિપ્રાય.

'તમારી હારમોનીયમ ચાવી બુક પરથી હમે ગીત ઉતર્યાં છે, તે પરથી બરાબર આવે છે ને તે ઘણી સરસ છે એમાં કોઇ શક નથી.' માણેકશા ન. ધાસવાલા કમીસરીએટ આરીસ—અહમદનગર.

અમો ચીચીનાપોળીમાં વેપારની કુંચી તથા સુનાની ટેબલ હકીમ મંગાવી વાંચીને ઘણી ખુશી હાંસલ કરી છે. અમારા બીરાદરોને પણ અમો ભલામણ કરતા રેશું.' મામદ ઇસા—શણાવત્ર.

'વેપારની કુંચીની બુક બહુ વખાણવા લાયક છે.' કરીમ લતીફ—પીઆબોર્ડ.

'આપે બનાવેલી ચોપડી (વેપારની કુંચી) વાંચી ઘણો ખુશી થયો છું.' નરસી મગનલાલ શાહ—રંગુન.

'આપની ચોપડી બહુ દેશ પરદેશમાં આપ નામની વખણાય છે હાલમાં ચોપડી ઘણા પાસેથી આવે છે પણ આપની ચોપડી પ્રખ્યાત વખણાય છે.' રામજી સુંદરજી—રંગુન.

આપનું અરેબીયન નાઇટસનું પુસ્તક બે ભાગ વાળુ વાંચી હું ઘણોજ ખુશી થયો છું' ઘોડા ડાકટર પોપટ જીવા—ગોંડલ.

'તમારી હારમોનીયમ ચાવી બુકના પાંચ ભાગથી ઘણું સારૂં વગાડતા આવડે છે અને ભાગ ૬ ઠો હોય તો મોકલશો.' પટેલ પ્રાણજીવન જદુરામ—ઉટીઆદરા.

'તમારૂં છપેલું કલજુગના કૌતક વાંચી ઘણો હું ખુશી થયો છઉં. તેમા મજાની જરા નસીયતની વાત છે.' મેરવાનજી અરદેસર ઓલીયાજી—બેરાર મીલ્સ—બડનેરા.

'તમારા કલજુગના કૌતકની ચોપડી વાંચી. તે પુસ્તક ઘણુંજ સારૂં છે.' નુરમામદ ગીગા—આટ.

'તમારી એકોર્ડીયન ચાવી બુક ભાગ ૬ મંગાવી હતી તેપરથી બરાબર વગર ઉસ્તાદે એહલાઇથી સારી રીતે જલદી શીખી શકાય છે.' ઇસમાલજી સહલાં ઇબરામજી—વરોરા.

એ સિવાય બીજા ઘણાં સરટીફીકેટો મળેલા છે.

'તમો મારફતે ખરીદેલા હારમોનીયમ વાજા ઘણુંજ સારૂં છે તે જાણજો. હું તે એક વરસ થયા વગાડું છું. વાજું જોવામાં ઘણુંજ સારૂં તેમજ અવાજ ને મધુરતા ઘણીજ સારી છે ને વાજું વગાડી તમારો આભારી થયો છું' સુલેમાન સીવજી- ચાંદા.

એમ. એચ. મેહેરઅલીનો

સુંદર

બંને પુસ્તક સંપુર્ણ

નવા ચિત્રોવાળી

૧૯૪

અરેબિયન નાઇટ્સ

(અલીફ લએલા ગુજરાતીમાં) અથવા

એક હજાર અને એક રાતની ગમ્મત.

આવૃતિ બીજી—થોડા વખતમાં બહાર પડશે.—આવૃતિ બીજી

ઉંચા કાગલ, ચોખી મુંબઈની છપાઇ, સુંદર બંધાઇ, સુઘડ સફાઈ અને મનહર મોટા ચિત્રો સાથે.

કીમત. ☞ અગાઉથી નામ નોંધાવનાર પાસેથી ફકત **રૂ. ૧।.**

પુસ્તક બહાર પડયા પછી **રૂ. ૩** પડશે.

ફકત એક પોષ્ટ કાર્ડ ઉપર તમારૂ નામ, ઠામ, ઠેકાણું, ગામ અને ધંધો નીચેના સરનામે લખી મોકલવાથી કાંઇપણ નાણાં અગાઉથી લીધા વગર પુસ્તક બહાર પડેથી ફકત રૂ. ૧। માં આપવામાં આવશે.

અરેબિય નાઇટ્સનો કોઈ કહેવાતો સસ્તો કચરો પુંજો પોથો ખરીદવા અગાઉ એમ. એચ. મેહેરઅલીવાલી અરેબિયન નાઇટ્સ આવૃતિ બીજીના ઉંચા કાગલ, મુંબઈની છપાઈ, સુઘડ સફાઈ, સુંદર બંધાઈ સાથે મનહર ચિત્રો ઉપરાંત રૂ. ૧। ની કીમતની સરખામણી કરી લેજો.

સરનામું—

અલાદીન એમ. એચ. મેહેરઅલી

પુસ્તકો વેચનાર અને જોઈતી ચીજો કીફાયતે મોકલનાર

ડુંગરી બજાર-ભીમપુરા પાસે-મુંબઇ.

લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૨ જો—આવૃત્તિ છઠ્ઠી.

ખ્યાલ ચાર સાહેલીનો—રંગત ખડી.

ચાર સહેલી નીકલી ઘરથી પોશાક પેરી જરતારી
ધાચણુ મોચણુ ધોબણુ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૧

પેલી ધાચણુ કહે છે બેની હું જાતે હુશીઆર ઘણી
કરમ મારા ફૂટેલા તેથી મને મલ્યો છે ગાંડો ધણી.
એનું દુઃખ જોતાં જોતાંને હવે હું તો દીવાની બની
પરણાવતીનું નખ્ખોદ જાજો મરજો રાંડ ઢેડની જણી.

ઝુલ—જાણી જોઈને દુઃખમાં નાખી, મોજ કંઈ મેં એ ના ચાખી
જીંદગી રહી છે થોડી બાકી, મને કુંવારી કેમ ના રાખી.
એનું દુઃખ જોતાં જોતાંને હવે થઈ છું દુઃખયારી
ધાચણુ મોચણુ ધોબણુ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૨

મોચણુ કહે છે ધાચણુને બેન તને બલાપો છે શાનો
મને બલાપો ઘણો છે બેની ધણી છે એક આંખે કાણો.
શોભીતો છે ઘણો મજાનો જેવો કે મોતીનો દાણો
એના કરમમાં હું પણ ફસી છું ક્યારે મુવો મરવાનો.

ઝુલ—એ જો મરે તો સારું થાએ, દુઃખમાં નાખી મારી માએ
રોજ બલાપો કેમ જોવાએ, એની જણતીનું નખ્ખોદ જાએ.
કોઈનો ધણી છે ગાંડો ઘેલો કોઈનો ધણી છે વેપારી
ધાચણુ મોચણુ ધોબણુ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૩

ધોબણુ કહે છે બે સઈયરને મારાપર કંઈ નથી કહાણી
ધોબી મારો છેલબટાઉ હું એની મોહના રાણી.
હું એની છું સુંદર પીયારી એ મારો છે દીલજાની
તરેહ તરેહના કપડા પેરાવે બહુ રાખે છે મેહેરબાની.

ઝુલ—બેબા મારો છેલછબીલો, બેસપર બેસે છે રંગીલો
થઇને ફરે છે રાતો પીળો, કુંદી કરવામાં નથી ઢીલો.
આવા ધણીની દોલતથી હું થઇને ફરૂં છું સુખ્યારી
ધાયણુ મોચણુ લોખાનુ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચાલ—૪

તંબોલન કહે છે તણુ આવરને સમજો ખુશવકતી મારી
ધણી મારો તંબોલી પ્યારો, ચેવડી મેહેમનો વેપારી.
જરીબુટાની ચોલી પેહેરૂં, તરેહદાર પેહેરૂં સાડી
ભાત ભાતનાં પાન ખાઇને મારયા કરૂં છું પીચકારી.
ઝુલ—જાત જાતના બીડા બનાઉં, વરક સુનેરી ઉપર ચડાઉં
ભલા ખુરાને હું સમજાઉં, અબ્દુલહુસેન આશકને મનાઉં.
બમનજી કહે ખ્યાલ રંગીલા એની સદા છે બલહારી
ધાયણુ માચણુ મોબણુ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

——:o:——

આશકી મુંબઇના જવાનની—રંગત લંગડી.

આશકી મુંબઇના જવાન, વાંકી ટોપીને બદવાન
પેરે મારા દીલજાન, કબજા બુટાદાર
પીચબેકના—વાલી બુટામ કરે તે ઘણા ચમકાર.

ચાલ—૧

માગે વધારીને બાલ, ખીસામાં બોટુ ઘડીયાલ
ચાલે વાંકી વાંકી ચાલ બુટ ભપકાદાર
કોઇ વાણીયો=લુવાણો બ્રાહ્મણુ કોઇ સાર અમાર,
ગાડીવાલાને બોલાવે, વેલો ગાડી હાંકી લાવે
ભાવ તેનાથી ઠેગાવે, ચીનના સાહુકાર
ખીસા વજાડે=તેમાંથી અવાજ કરે દોઢીયાં સાડાચાર.
ઝુલ—ગાડીમાં બેસીને તાડી પીવા તે જાયજી
થોડી બાકી તાડી રહે તે ગાડીવાલાને પાયજી
દશબાર બાટલી પીને તે છાકટા બહુ થાયજી
હાથમાં લઇ લાકડી રસ્તામાં તે અથડાવજી
ભાડું ગાડીનું નહીં આપે, વત્તી વાત કરે તો થાપે
ચાલ એવી બદ ચાલે, એવા બદકાર
પીચબેકના=વાલી બુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૨

પછી હોડીયાં થાય ખલ્લાસ, રાખે દીલમાં મોટી આસ
જાય મારવાડીની પાસ, રૂપીઆ કાડે દશબાર
બાર રૂપીઆ=લઇને લખી આપે પચીસની આર
કોઇએ ટોપી ગીરવે મારી, તેપર બે ત્રણ રૂપીઆ કાડી
નામ મા બાપનું વધારી, રમે મત્તાનો જુગાર
પો છક્કથી-ત્યારે ઘણો અરસ નીકળો રોજગાર.

જુલ—દશ બાર જણ મલી રમે મત્તાનો જુગાર સમજીને ભાઈ
માંગે સત્તી અંદર પડે ત્યારે તો સત્યાનાશ જાય
સત્તી પડે અંદર તે જીત્યો ને ખુશી દીલમાં તે થાય
હારી ગયો રૂપીઆ બધા ત્યારે કરે તે હાય હાય
જીતે કોઈ હોય દીલજાન, હારે તેના ઘેર મોકાણ
પંડ્યો કરે તાણુંમતાણ, શેઠ હોડીઆ આપો ચાર
પીચએકલાનાવાલી જુઠામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૩

રૂપીઆ બધા હારી આવે, કોઇને ભુલીને બનાવે
કોઇના ખીસા કતરી લાવે, કરે એવો વેપાર
સીપાઈ ઝાલે તો=સાંમે થઇને કરે તે મારામાર.
સીપાઈ બાંધે બંને હાથ, પછી કરે મુસકે તાટ
મારે પછવાડેથી લાત, જુવે સઘળાં નરનાર
નમર બાડાની કોટડીમાં જઇને કરે એક મોટો વીચાર.

જુલ—જઇને પડ્યો તે તુરંગમાં સાહેબ ધણી આ શું થયું
માલ ધન છતેલું મારી પાસેથી સરવે ગયું
આવીને ફરયો હું બલામાં દુઃખ હુંએ બધું સહ્યું
પચીસ રૂપીયાનું કરજ હજુર મારવાડીનું રહ્યું
ટાંટીયા દહેશતથી લરબડે, પગમાં બેડીઓ ખરખડે
એવી મુસીબતો પડે, સમજો દોસ્તદાર
પીચએકલાનાવાલી જુઠામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૪

નીકલી તુરંગમાંથી બહાર, પાછો કરે મારામાર
લોકો નાખે છે ફીટકાર, તોબી માને નહી યાર
સંકુદગલીમાં–પોતાની રાંડોના લડાં જઇને કરે પુકાર.

નારો ખોટો છે સ્વભાવ, આજે શું કમાઈ તે લાવ
બચ્ચે રમી આવું દાવ, મારી પ્યારી તું છે નાર
એવા જુગારી=રમીને સદા ખાય રાંડોની ભાર.

ઝુલ—અશરાફના થઈ છોકરા કમજાત ના થાતા તમે
ધ્યાન ધરી આ વાતપર, જુગાર ના રમતાં તમે
લુચ્ચા સોદા જુગારીઓ આ શેહેરમાં તે બહુ ભમે
સંગત એવાની કરી પસ્તાશો પ્યારા કોઈ સમે.
અબદુલહુસેન છંદ ગાય, સમજી મહેરીલ ખુશી થાય
તેના દુશમનો ગભરાય કહે છે બમનજી દાલદાર
પીચબેકના=ખાલી બુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

સુરતની નાજનીન પઠાણુની રંગત લંગડી.

નયા છંદ કીસા હુએ પુરાના સુરત શેહેરકા સુનો બયાન
નામ જીનોકા=જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૧

નીકલા શેહેર દીલ્લીસે આશક સુરતમેં આયા દીલજાન
નવાબનેબી=ઉતરનેકે તહીં ઉનકો દીયા મકાન
નીલમ, ચુની, હીરે, મોતી, માણુકોકી લાયા ખાન
નગર શેઠકી=બેટી એક હુસ્નોંમેં આલા ચતુરસુજાન.

શેર—હરરોજ તાપીપર મીઆં નહાનેકે તહીં જાતી થી વો
મલમલકા કપડા પેહેનકર તાપીમેં નહાતી થી વો
નાજુક બદન પતલી કમર સબકો દીખલાતી થી વો
છોટી ઉમર પાઉંમેં પેજન સબકે તહીં ભાતી થી વો.

દાદરો—ચલી ભર પાનીકો નારી, પઠાણુકી આઈ સવારી
દેખકે સુરત ઓ પ્યારી, હુવા મદહોશ દીવાના
ઘોડેસે ઉતરા ઓ જાની, કહા કે ખડી રહો ઓ રાની
તુજપે હુએ અકલ દીવાની, નહીં અબ હમકો સતાના.

ચાલ—ફેર એસી બાત વો પઠાણુને ફરમાઈ
ઉસ વખત વો નારી દીલમેં બહોત ઘબરાઈ
ગુસામાં આવીને કહ્યું-એ મુરખ સીપાઈ
ચલ દુર હટી જા નહીં તો થશે લડાઈ.

ઉઠાન-પઠાણુને ફીર કહા લો મુખસે સુન તુ મેરી બાત
મે તુજપર આશક હુવા ચલ તું મેરે સાથ.
નુરાની ચેહેરા નારીકા દેખકે દીલમેં થા હેરાન
નામ જીનોકા=જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૨

નારી પઠાણુને કહેવા લાગી સાંભળ વાત મારી હેવાન
નારી પરાઈ=નથી લેવાતી તું મુરખ છે નાદાન
નગર શેઠની હું છું છોકરી કેમ થયો છે તું અંજાન
નથી સમજતો=બાપ મારો આવી લે તારો પ્રાન.

શેર—માન મારૂં કહેવું સાચું રાખી દીલમાં યાદજી
બાપ મારો સુરતનો સુબો કરશે તને બરબાદજી
સાંભળશે નહીં તારી કોઇ સુરતમાં આ ફરીયાદજી
તારા જેવા મારાપરથી કઇક થયા આજાદજી.

દાદરો-પઠાણુને કહી ફીર બાતજી, ચલ તું અબ મેરે સાથજી
છોડું નહીં તેરા હાથજી, કરે કયા બાપબી તેરા
મેં તો લાખો લડુંગા, માર ફીઝાર કરૂંગા
નહીં મેં કીસ્સે ડરૂંગા, જાફરખાં હએ નામ મેરા.

ચાલ સુંદર કહે છે કેમ કરે છે તું નાદાની
રસ્તામાં તું રોકીને ઉભો એકલા જાની
મુકી દે મારો હાથ ન કર બેઇમાની
હવે તાપી નદીએ ભરવા નહીં આવું પાની.

ઉઠાન-પઠાણ જવા દે મને લાગી યહાં બહુ વાર
તાપી નદીએ પાણી ભરવાના સોગદ ખાઇ લઉં યાર.
નહી છોડી ઉસ નારકો ઉસને કીયા જાન અપના કુરબાન
નામ જીનોકા=જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૩

નાહનેકે તઈ તાપી નદીપર તેરી બલા આવે કહે જવાન
નીત ઉઠ લોંડી=તેરે હાજર રહેવેગી સુન ફરમાન
નહલાવે તુજકો ગરમ પાનીસે મેરી લોંડીયાં સુન ધર ધીયાન
નહી છોડું=તુજકો કુફ્રકા કલમાં છોડકે પડલે કુરઆન.

શેર—નાર હારીને કહે હવે ઘેર લઇ જાઓ મને
કુરતની સુરવાલ લાવીને પેરાવો મને
બાઇ બેન માબાપને કોઇથી નથી દવો મને
ધરની બેરીથા વધાર પ્રાણુજી આહા મને.

દાદરો—જાફરખાં નામ તમારૂં, કેસર છે નામ લો મારૂં
જોડા સાહેબે ઉતારયો, હવે દુનિયામાં ઓ પ્યારા
વેશ્યા કજીને તેડાવો, નીકા મારાથી પઢાવો
સેજ ફુલોની કરાવો, અરે દીલદાર હમારા.

ચાલ—જે કહેવું હોય તે હમણાંથી કહી લેજો
તમે ઘેર મને લઇ જઇને દગો નહી દેજો
તમે રાત ને દહાડો મારી મોહબ્બતમાં રેજો
કોઈ દહાડે મન જુદી વાત તમો ના કેજો.

ઉઠાન—નાગર બ્રાહ્મણી … નીકલી ગઈ પઠાણકે સાથ
સુની ખબર બા બાપને ઘીર રહે ઓ મલતે હાથ.
નહી માના કહેના આશકને કીયા દીલકા પુરા અરમાન
નામ જીનોકા=જાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૪

નાચરંગ કરવાકે લે ગયા સુનાકે યારો મીઠી જબાન
નો જવાનને બચાયા ખુબ ઔર સુરત દરમીયાન.
નસર શાહેરી અમરદાસકી દંગલમેં તુમ સુનો નીશાન
નએ નીરાલે છંદ અલીમહમદકે ગીરધરકા ધ્યાન.

શેર—દીલ મીલ કરે દોનો જહામે એશ ઓર આરામજી
જેસાથી સબજ પરી વહેસાથી થા ગુલફામજી
છંદ કાઇ એસા કહો જીસમેં લો હોવે નામજી
ખયાલ કુછ માલુમ નહી તો લે જબાંકા થામજી

દાદરો—કહો કોઇ એસી તો બાની, જીસમેં હો હીંદી જબાની
કહો કોઇ કીસ્સે કહાની, નન દો તરફ સુનાયા
મેરા યે ખીયાલ નયા હુએ, તેરેહી છંદપે કહા હુએ
સુનકે આબ બેક રહગા હુએ, ટુટે છંદ ફરમ ન ગાયા.

ચાલ—અબદુલહુસેનસે … ગાના ગાઓગે
માલુમ હુવા દંગલસે ભાગ જાઓગે
અમનજી ઔર ફકરૂદ્દીનસે શરમાઓગે
નસ કહે પાલનસે ખતા ખાઓગે.

ઉઠાન—બંદી સબ મજમુન નીરાલે સુનો સભાંમેં ખ્યાલ
અગર શાહેરી હો તુમમેં તો કહો એસી ટકસાલ.
નમકર કહેતા ઉસ આશકકા રહયા નામ નીશાન
નામ જીનોકા—જાફરખાં દીલ્હીકા એક પઠાન.

સ્ત્રી ચરિત્ર—રંગત લંગડી.

ઘણો ખોટો સ્ત્રી ચરિત્ર કઈક આશકના ગયા પ્રાન
નાર કોઈની=નથી થવાની સત કરીને દીલમાં માન.

ચોક—૧

એક દીવસના સમે નારીએ કીધો બદનપર સહુ શીંગાર
હસી ખુશીથી=સહલ કરવાને નીકલી ઘેરથી બહાર.
અરધે રસ્તે ધુંસાઇ મળ્યે. જોઇને આશક થઈ તે નાર
સુધ બુધ ભુલીગઇ ને ભુલી ગઇ ઘરનો ભરથાર.
દાદરો-છેડો પકડીને તે નારી, કરે છે આરજુ બીચારી
જરા વાત સમજોને મારી, અરે મારા વાલા ધેસાઈ
સાથે લઇ ચાલોની જાની, હું તો બહુ થઇ છું દીવાની
ભાવે ના અન ને પાની. તમો ના રાખો જુદાઇ.
ચાલ—તારે ધુંસાઈ કહેવા લાગ્યો સાંભળ સુંદર
હમે જાને ઘેસાઈ નથી રાખતા કાંઇ ઘર
હમો નથી રાખતા ખાટલો ઢોલ્લો બીસ્તર
મુકી દે હમારો છેડો ના તું કેડે પડ
હાથ મરોડી છેડો છુડાવી ધુંસાઈ તો ચાલ્યો દીલજાન
નાર કોઇની=નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન.

ચોક—૨

લાગી આગ તન બદન નારને ધુંસાઇના પાછળ ચાલી
છેલ છબીલી= ત ના માને કોઇની મતવાલી
પાછળ પાછળ ચાલી ધુંસાઇના મહમાં કંઈ ના બોલી ચાલી
ધુંસાઇ બોલ્યે=રાંડ કેમ સતાવે છે ખાલી.
કરો- સાધુજી આવોની પાસે, કરોની પુરી આસે
હવે દુનીયામાં કેમ થાસે, વાત કંઇ બોલો વીચારી
જરા દીલમાં તો વીચારે, જીવ તડપ છે હમારા
હવે છાતીથી લગાડો, હું તો છું દાસી તમારી.
ચાલ-ધુંસાઇ કહેવા લાગ્યો સાભળ નારી
તું સાંભળની એક વાંત છે હમારી
છે તારો ધણી જાલીમ જુલમી બહુ ભારી
તું એનું માથું કાપી લાવની પ્યારી

એટલી વાત સમજીને ઘેર આગળ આવી નાદાન
નાર કોઇની=નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન.

ચોક—૩

ઘર આગળ આવી નારે દીલમાં પોને કીધો વીચાર.
આપણા હાથથી= એક ખંજર કાડી કીધો તઇયાર.
સુતેલો ધણીને જોઇ પલંગ આગળ આવી નાર
તરસ ના ખાધો=રાંડ ભુંડીએ ધણીપર કીધો વાર.
દાદરો—સાધુજી હું હવે આવી, માથાને કાપીને લાવી
તમો મને વેલી બોલાવી, આશ થઇ પુરી તમારી
ધણીને મારયો પલંગપર, માથુ લઇ આવી
રહયું ધડ મારયો જેવો કબુતર, હાથમાં લઇને કટારી.
ચાલ—તારે ધુંસાઇ બોલ્યો બરબાદ કીધું તારૂ ઘર
તું મને નહી જોઇએ લ્યાનત છે તારાપર
કોઇ એવી નાર કમજાત નહી જોઇ સુદર
કે લઇને હાથમા મારે ધણીને ખંજર
ધુંસાઇના કહેવાથી રાંડ ભુંડીએ લીધો ધણીનો જાન
નાર કોઇની=નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન

ચોક—૪

ઘરના ધણીને મારી નાખ્યો નથી રાંડને લાજ શરમ
સાધુ વાસતે=કીધા આપના ભુંડા કરમ.
પેલા ધણીને મારી નાખ્યો પછી કીધું સરવે દાન ધરમ
અમરદાસે=રાંડનો ખોલી નાખ્યો સરવે ભરમ.
દાદરો=રાંડ કમજાત ઘણીરે, મારયો ઘરનો ધણીરે
વાત આ કેવા બનીરે, સમજો દીલદાર હમારા
કરજો નહી કોઇ એવી નારી, નહી તો થાસે બહુ ખુવારી
જાન પણ જાસે તમારી, જરા સમજોને પ્યારા.
ચાલ—મારયો ધણીને પછી રાંડ રંડાઇ
અબદુલહુસેને કીધી ઘણી ચતુરાઇ
બમનજી ખીઆલ ગાય સભામાં ભાઇ
તુરાવાલાની થઇ જગમાં રૂસવાઇ
એવા ખીઆલ છે કલગીવાલાના સદા રંગીલા છે દીલજાન
નાર કોઇની=નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન.

—:૦:—

રંગત લંગડી.

આશુક તમારી યાદ કરૂ જ્યાં લગી છે મારા દમમાં દમ
મુજ પાપીપર=મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૧

મેં તો તારા ઇશ્કમાં ફસ્યો છું જરા થોડો કર જુલમ સીતમ
માફ કરીને=તું મારા ગુનાહ રાખજે ભરમ સનમ
માયા મોહબ્બત રાખ મારાપર કઝુ ના કરજે ચસમ ગરમ
મે છું તારો=બીજાનો નથી કોઇનો હુકમવહમ
મટવાના કોઇ દહાડે નથી જે લખ્યા છે મારા જનમ કરમ
મુજ પાપીપર=મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક – ૨

માર ના મને ગમની કટારી થયું છે મારૂં જીસમ ગરમ
મરી ગયો છુ=યાદમાં તારી અરે મારા હમદમ.
મને ચેન ના તારા વીના છે ફરી આવ્યો અગમ પછમ
મહેરબાનગી=કરીને લઇ લે તુ દમ આ દમ.
મારૂં કામ બીજાથી નથી હુ ખાઇ બેઠો એ કદમ કસમ
મુજ પાપીપર=મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૩

મલમ એવી તરાહનો કરી નાખે આ વરમ નરમ
મારા દીલમાં=પસંદ આવ્યો છે તારો રસમ પ્રીતમ
મુસલમાન યા હીંદુનો મને નહીં ભાવે ઇલમ ધરમ
માથું નમાવી=હવે હું ચુમી લઉ તારા કદમ પદમ
માટીમાં સરવે મલી જવાના જનમ ઇસમ
મુજ પાપીપર=મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૪

મુરશદ હમારો અમરદાસ જા કદી કરે ના કલમ વીલમ
મોજ મજામાં=ગાય ને છંદ કરે આ રકમ ખતમ
પીલો જામ અબદુલહુસેનને ઇનાગમેં સબ આએ જમજમ
મદદથી તેની=દુર થયો તેનો હમ ગમ.
મીસરા કોઇ એસા લાના ગાજે ખયાલ અકરમ તીકરમ
મુજ પાપીપર=મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

——:•:——

ખયાલ–ખડી રંગત.

પરનારી સંગત નહી કરતા કરશો તો આખર છે મરન
પરનારી નહી થાસે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

ચોક—૧

ઘરની નાર હોય રૂપાલી તો પણ લાગે તે નઠારી
પરનારી હોય કલી કોયલ તો પણ લાગે પ્યારી
ઘરની નારીને ભુખે મારી ઘણી થાય તે દુઃખયારી
ચુરમો કરી ખાય પરનારી ને બેસી ફરે ઘોડે ગાડી.
ઘરની નારી ઘંટી ચાટે પરનારી કરે સારાં ભોજન
પરનારી નહી થાસે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

ચોક—૨

પરનારીને પ્યાર કરીને રોજ ખુશી થઇ થઇને ફરે
ઘરની નારીને જોઇ જોઇને ઘરમાં આવી રોજ લડે.
પરનારી પઇસો માંગે તો રૂપીયાથી તે મોજ કરે
ઘર નારીને કોડી ન આપે ભલે ન ભુખી ફેરા ફરે.
પરનારી જો આપણી થાય તો શા માટે કોઇ કરે લગન
પરનારી નહીં થાસે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

ચોક—૩

પરનારીની સંગતમાં ધન માલ આખો ગુમાવે છે
પરનારી જો જરા લડે તો હાથ જોડી સમજાવે છે.
સારો સારો મેવો લાવીને પરનારીને ખવરાવે છે
ઘરની નારી મનમાં ઝુરે તેને નહીં કંઇ બોલાવે છે
ઘરની નારીને રોજ તે મારે પરનારીના જઇ ચુમે ચરન
પરનારી નહીં થાસે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

ચોક—૪

સુખ સમે સહુ કોઇ આપણા કરે મોઢેથી મીઠી વાત
દુઃખ સમે મોં મરોડી દેશે પરનારી જાણો કમજાત
દુઃખ સુખ સમજે છે ઘરની નારી કરે ફીકર તે દાડો રાત
અબ્દુલહુસેન ઉસ્તાદ કદી નહી ધરે પરનારીનો હાથ
અલીભાઇ સહુ ખીઆલ રસીલા ગાય કરીને થાય મગન
પરનારી નહીં થાસે કોઇની મારી વાત સમજોની સજન.

—:o:—

૧૯-૯૦

રગત છોટી, પતિના વિયોગમાં.

હવે ધણી વગરના કરશું કેમ ગુંજારો
કોઇ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

ચોક—૧

હું બાર વરસની હતી હું બાળક નાની
તે દીવસના મુકીને ગયા છે મારા પ્રાની
હવે તેર વરસની થઇ લો, ભારી જૂવાની
મને ધણી વગર નહી ભાવે છે અન ને પાની.
મારા ઘરમાં સાસુ સુકન બોલે નઠારો
કોઇ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

ચોક—૨

જોગન વેશ લઇ જાઉં ઢુંડવા વનમાં
હું ધણી વગર તડપું છું મારા મનમાં.
સહુ સાહેલીઓ મારી રહે છે લગનમાં
હું રાત ને દહાડો બળું છું એવી અગનમાં.
મારો હાલ જોઇને જરા તો દીલમાં વીચારો
કોઈ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

ચોક—૩

કેહોની બેની હવે ધણી વગર શું કરીએ
બેહેતર દુનીઆમાં ઝેર ખાઇને મરીએ.
કહાં લગી ધણીને યાદ કરીને રડીએ
આ દુઃખ નથી સેહેવાતું કુવે જઈ પડીએ.
સંસાર મને કંઈ નથી લાગતો સારો
કોઇ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

ચોક—૪

થઇ ખુશી નાર ને ધણી મળ્યો તેને આવી
અબદુલહુસેને પછી તેને સમજાવી
બમનજીના સારૂ મીઠાઇ મેવા લાવી
અલીભાઈએ ખોલામાં બેસી ખવરાવી
કયાં લગી બળાપો કહે કરૂં હું તારો
કોઈ આવીને ઇનસાફ કરો હમારો.

રંગત દોઢ કડી.

કરો માબાપની સેવા
ઓીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૧

માબાપો તમને જનમ આલે
નવરાવી ધવરાવીને તમને સારી રીતે પાલે
જતન સહુ કરીને સંભાલે
પ્યાર મોહબ્બત કરીને તમને હસે બોલે ચાલે
કામ નહીં કરજો તમે એવા
ઓીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૨

હવે તમો મોટા થયા જાણી
માબાપોને મુકી દીધાથી કીધી છે નાદાની
સાંભળો મારી સાચી વાણી
માબાપોને મુકી દીધાથી થઈ છે બહુ બેઇમાની.
મળ્યા છે તમને એવા તેવા
ઓીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૩

મલશે તમને તો ઘણી નારી
માબાપ નથી મલવાના તમારી અકલ ગઇ મારી
વાત કંઈ સમજોની વીચારી
માબાપોથી જુદા રહીને શું થયા છો વેપારી
લાગો છો કડવા ઝેર જેવા
ઓીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૪

વાત શું આગળ હવે કહીએ
દીલ તો એવું થાય અમર આશકની સાથે રહીએ
જુલમ આ કયાં સુધી ખમીએ
સાંભળી સાચા સુકન સાગરીદ હુસેનના થઇએ
ખવરાવે મીઠા તમને મેવા
ઓીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

——:૦:——

રંગત પહેડી.

અરે ભાઈઓ બહુ મને થયો વધારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

ચોક—૧

મોઢેથી મીઠી મીઠી વાતો મને બોલી તે સપનામાં
આવોની વાલા હલીમલીને રમીએ હોલી સપનામાં.
નાખી હાથપર હાથ મારા તે કરે ઠઠોલી સપનામાં
જરની બુટેદાર મને દેખાડી ચોલી સપનામાં
હસીને કહેવા લાગી વાલા મારી અગન બુજાવો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

ચોક—૨

કીધો સરવે સીંગાર દેખાડયો ભપકો ભારી સપનામાં
હુંએ પણ હલી મલીને રાત ગુજારી સપનામાં.
નથી કોઇએ દીઠી નહી મલશે એવી નારી સપનામાં
મીઠી મીઠી વાતો કરે મને લાગે કટારી સપનામાં
હુંએ સરવે લુટાવી દીધો ધન માલ આ મારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

ચોક—૩

હું તો થયો દીવાનો જોઇને બાલા જોબન સપનામાં
હુંએ સરવે લુટાવી દીધું મારૂં પણ મન સપનામાં
તરેહ તરેહનો પ્યારીએ કીધો ભોજન સપનામાં
જે દુનીઆના કારણ હતા તે કીધાં કારણ સપનામાં.
ફુલોની સેજનો રાતના થયો બગાડો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

ચોક—૪

અમરદાસ ઉસતાદ હમારો છંદ બનાવે સપનામાં
નવી નવી રંગતો નીરાલી ચાલ ચલાવે સપનામાં
અબદુલહુસેનને બીજી નારી ઘણી સતાવે સપનામાં
પણ તે નાર મુકીને બીજી નાર નહી ભાવે સપનામાં
અલીભાઇની ભકતી કરીને બેઠો બીચારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડયો સપનામાં.

———:o:———

રંગત લંગડી.

યાદ આઇ એક બાત મુજે મેં બોભી તુને સુનાતાજી
ઇસ દુનીઆમેં=ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૧

નવ મહીને તક રખા શીકમમેં અપને દીલદાર
બહાર આએ તો ઉસને નહલા ધુલાકર લીઆ સંવાર
બાંસે લીએ ગોદીમેં બીઠાયા ચુમ ચામકર કીયા પ્યાર
બડી જતનસે—અપની અમ્માને હમે પાલા હુએ યાર.
શેર- રોને લગે જીસ વખ્ત હમ માતા કહે લલકારજી
ચુપ રહો બચ્ચે મેરે કહેને લગી એક બારજી
જુલેમેં હમકુ જુલાએ સમજા રહી બે સુમારજી
જુલમે સીતમ હમને કીએ માતા નહુઈ બેજારજી
સુખમેં ભાઇ બેન ઓર સ્ત્રી દુખમેં કોઈ નહી આતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૨

એક રોજકા જીકર કહું મેં યાર જરા અએ સુનો સજન
આધી રાતકા—વખ્ત થા ખુબ તગાદસે રોએ હમ
માતા પીતા જાગ ઉઠે માતાકુ બહોતસા આયા ગમ
નીંદ જો બાપકી—ગઈ તો ખુબસે મારા ખુદા કસમ.
શેર—બાપકા હાથ થામકર માતાને મુખસે યું કહા
શરમભી આતી નહીં તુજકો જરા અએ બે હયા.
પુત તો તેરા હુએ અએ આતીનહીં કુછભી હયા
માર મત બચ્ચેકુ મેરે હુએ મેરી ઉસપર મયા.
માતા હુઈ ગમગીન ઉસસે ન ખાના પીના ભાતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૩

ધુલ કીચમેં ખેલકર આએ અમ્માં અપની નહલાતી હુએ
નહલા ધુલાકે—માતા ગોદમેં અપની સુલાતી હુએ
અન્જલ હમકુ ખીલા પીલાકર પીછે માતા ખાતી હુએ
કોઇભી લડકા—હમે ગાલી દે તો ઉસે ધમકાતી હુએ.
શેર—દીનપર દીન માતા હમારી બહોત ફીર આહને લગી
હો ગએ બીમાર એક દીન બહોત ઘબરાને લગી

તાપ ઓર ખાંસી યે હમકો બહોત આને લગી
લા દવાએં ડાકટરકી હમકો પીલવાને લગી
નરક મુત સબ્બુ ઉઠાયા ઉસને એસાં કોન ઉઠાતાજી
ઈસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૪

ગયા લડકપન આઈ જુવાની સોલા બરસકી હુઈ ઉમ્મર
માતા કહેતી—બેટા તુમ જાવો ઇલમ શીખો દીલબર.
ઇલમ હુંનર સબ શીખ ચુકે ફીર ઉસમેં કુછ ન રહી કસર
બહોત રૂપઈયે—જમાકર દીએ સબી માંકુ લાકર.
શેર—ધન માલ સાના ખરચ કર માતાને મેરી શાદી કરી
ફીર લીએ ઓરતકે સંગમે ખુબ કીની દીલબરી
ચાંદસા ચેહેરા થા ઉસ ઓરતકા ઓર થી ઓ ગુલપરી
શાદી જહાંમેં દેખનેકો આનકે રઈયત ખડી.
બીન માતાકે કહો જહાંમે કોન ધુમ મચાતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૫

એક રોજ [illegible] શાદીકે કપડે પહેનકર નીકલે બહાર
સાસ બહુકી—ભલા લો ઘરમેં બહોત હો ગઇ તકરાર
ગાલી ગુફતા હુઇ બહોતસી ઓર કુછ વાં મારામાર
ઉસી વકત હમ—આએ ઘરમેં તો કહે ઓરત લલકાર.
શેર—ઓરત લગી કહેને તુમારી માતાને મારા સજન
મારભી મારી બહોતસી ઇસ લીએ દુખતા બદન
ખુન કાથોંસે હએ જારી ઓર લગી તનમેં અગન
રાતકુ ખીજમત તુમારી કયું કરૂંગી મનમોહન
ઇતની બાતે સુનકે માંકે પાસ ગયા ઝુજલાતાજી
ઇસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૬

જો જો બાત કહી ઓરતને ઓભી સબ સુન લી સારી
લેકે હાથમેં—એક લકડી જાકે ફીર માકુ મારી
લાતે મુક્કી ઓર તમાચે મારકે કીની દુઃખયારી
સુનો દોસ્ત—લગી માંસેભી બહોત ઓરત પ્યારી.
શેર—બાતે લડકપનકી સબી દીલસે ગયા ઓ ભુલજી
જો કરી ખીજમત વો માતાને હુઈ સબ ધુલજી

અબ્દુલહુસેન આશક કહે યે બાત સુન અનમુલજી
આંકી મોહબ્બતમેં ભલા બચપનસે હુએ મસગુલજી
બમનજીને ખીશાલ રસીલે આજ સભામેં ગાતાજી
ઈસ દુનીઆમેં—ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

—:૦:—

રંગત ખડી

બાબાપોને પેથી શીખામણ કરજો લગન તમે કરી વીચાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ઘણો પસંદ કરે ભરથાર.

ચોક ૧

બાલી પોશી માબાપોએ મોટી થઈ તો તેને પરણાવી
દશ દીવસ ધણીના ઘેર તો બે દીવસ પીઅરમાં રહી આવી.
એક દીવસના સમે તેના માબાપોએ તેને સમજાવી
અરે મારી દીકરી તું એવા લક્ષણ ક્યાંથી શીખી લાવી
તજી દીધા માબાપ ભાઈ બેન કીધો ધણીને ગલાનો હાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ઘણો પસંદ કરે ભરથાર.

ચોક-૨

દીકરી માતાને કહેવા લાગી માતા હું હતી જ્યાં લગી કુંવારી
ત્યાંલગી મારી માતા તારી ખીજમત કીધી ઘણી ભારી.
રડીને માતા કહેવા લાગી કીધી મને તેંએ દુખીઆરી
નાનપણમાં દુધ પીધું તે ભુલી ગઈ મારી પીઆરી
નાની હતી ત્યારે રડતી રમતી હવે તુંએ દીઠો સંસાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ઘણો પસંદ કરે ભરથાર.

ચોક—૩

એવી વાત કરશે તો માતા તારા ઘેર નહી આવાની
મારો ધણી મારો વહાલો પ્યારો એના ઘેર હું જાવાની
રડીને તું સહુ વાતો કરે છે હવે મને સમજાવાની
મારા ધણીની હું છું વહાલી તારી કદી નહી થાવાની.
તજી દીધો સહુ કુટુંબ કબીલો કીધો ધણીને ગલાનો હાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ઘણો પસંદ કરે ભરથાર.

ચોક—૪

એટલી વાતો કહીને નારી ચાલી ગઈ તેણીના ધણીના સાથ
હસી ખુશીથી ધણીના સાથે વાતો કીધી વલી આખી રાત.

માબાપોને દુઃખ દે છે તે નાર ધણી કહેવાઇ કમજાત
અબદુલહુસેન ઉસતાદ કહ્યુ નહી પકડે એવી નારીનો હાથ.
એવી વાત પુછવી હોય તો બમનજીને પુછો દીલદાર
આજ કાલનીં નાદાન છોકરી ઘણો પસંદ કરે ભરથાર.

—:૦:—

રંગત શીકસ્તા.

અએ દોસ્તો મત હમે સતાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ.

ચોક—૧

કભી તો હમ બસતી રહે ઓર કભી તો જંગલ બસાયા
કભી સનમસે ખફા રહે કભી તો ઉસકો ગલે લગાયા.
કભી ચમનકી સહેલભી કરી કભી તો રંજો અલમ ઉઠાયા
કભી ગએ બુતખાનેમે કભી તો મસજીદમેં સર ઝુકાયા
પર હમને દેખા જુઠા જમાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ.

ચોક—૨

કભી તો હમ મનસુર બને ઓર કભી તો સુલીપે ચડ ગએ પ્યારે
કભી તો બાદશાહ બને કભી તો ફીરતેથે મારે મારે.
કભી તો રનસે જીતે લડાઇ કભી તો ગરદનપે ચડ ગએ આરે
કભી સનમસે મીલે રહે ઓર કભી તો હો કરકે બેઠે ન્યારે
બયાં યે તુજકો કબતક સુનાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ
હમારે દીલકા નહીં ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ.

ચોક—૩

કભી તો હમ ખુશહાલ રહે ઓર કભી દુઃખાયા અપને જીસમકો
કભી હમ મસતાને બને ઓર કભી ઉઠાને લગે અલમકો.
કભી કીસીકે ગવાહ બન ગએ કભી ખાને લગે કસમકો
કભી ગએ મક્કેસે મદીને કભી તો પોંચે દહેરો હરમકો.
સમજકે આગે કદમ બઢાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હુએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ઘડીમે કુછ ઓર ઘડીમે કુછ હુએ.

ચોક—૪

શાહ અલી ઉસતાદ આરાબશા જીકરમેં તેરી રહેંગે જાની
અમરદાસ યું કહે એજી બસ જીકરમેં તેરી ગઇ જવાની
સીવાએ મુજકો સનમકે પ્યારે ન ભાતા હમેગા અન પાની
અએ તુરેવાલો કરો ખામોશી ન કહેના તુમ અપની કહાની.

હુસેન આશક કહે ગે ગાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડીમેં કુછ હએ
હમારે દીલકા નહીં ઠીકાના ઘડીમેં કુછ ઓર ઘડ.મેં કુછ હએ.

—:o:—

ઓહેર શીકસ્તા.

કહો કાસીને દેખા સનમકો ઓર કીસ જગેપરતો પાએંગે હમ
અગર ઓ હમસે મીલે માહેરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ.

ચોક—૧

ઉસ દીલરૂબાકે કુચેમે બસ કામકો આગે બઢાએંગે હમ
સરભી કટ જાવે તો બલાસે ન પેર પીછે હટાએંગે હમ
જલે હુવે હએં આતશે ગમમેં ઓરભી દીલકો જલાએંગે હમ
વો કુલક શયદાન કદીર કહેકર સનમકો અપને બુલાએંગે હમ
જુકાકે કદમોંપે સરકો ઉસકે સનમકો અપને મનાએંગે હમ
અગર એ હમસે મીલે માહેરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ

ચોક—૨

નહી હએ હમકો ખુબીકે ઉલફત ન ઉસમે દીલકો મીલાએંગે હમ
કુફરકા કલમા જબાંપે અપની અએ મેરે જાની ન લાએંગે હમ
પીકે જામ વેહદતકા દરપે ઉસકે તુફાં ઉઠ મચાએંગે હમ
કદમ બોસીમેં રહેગે ઉસકી ઓર યે સરકો જુકાએંગે હમ
સદા ભટકતે રહેંગે દરપર હાલ પરેશાં બનાએંગે હમ
અગર ઓ હમસે મીલે માહરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ

ચોક—૩

મજા હએ મીલનેમેં ઉસસે બારે ન સંગ ગેરોંકે જાએંગે હમ
હુકમમેં હાજર રહેંગે ઉસકે ઓર હુકમ ઊસકા બજાએંગે હમ
સીવાએ તેરે અએ દીલરૂબા બસ કસમ કીસીકી ન ખાએંગે હમ
હશર તલક બસ યે નામ તેરા ન દીલસે અપને ભુલાએંગે હમ
જામે મોહબ્બતકે પીકે ઓર રકીબોંકુ બસ પીલાએંગે હમ
અગર ઓ હમસે માલે માહેર ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ

ચોક—૪

આરાબશાહ ઉસતાદ હમારે કહે બસ તેરે ગુનકો ગાએંગે હમ
વજીર મનુ કહે સભામેં સદા યેહી ચંગ બજાએંગે હમ
હએ ખયાલ મોજુદ નયા નીરાલા ઓર ચંગપે કલગી ચડાએંગે હમ
અબદુલહુસેન યું કહે બજમમેં અદુકો અપને નચાએંગે હમ
ગુલુજ માલી કહે તેગ દુસમનોંપે અપની ચલાએંગે હમ
અગર ઓ હમસે મીલે માહેરૂ ગલેસે એકદમ લગાએંગે હમ.

રંગત ખડી.

માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ
લાલ ઝલક દેખાડે તારી તો તન મન હું કરૂં પેમાલ.

ચોક—૧

પેમાલ કરૂં હું દીલોજાનથી વચન માન મેં ખરે ખરૂં
ખરૂં માન દુનીયાપતી તું હું એ સખુનથી નહી ફરૂં
ફરૂં ઘાટ ગંગા જમુનાનો નાઈ ધોઈને સુમરન કરૂં
કરૂં આરતી એક ચીતથી હીરદે તારૂં ધ્યાન ધરૂં.
ધરૂં હાથમાં માળા જપું છું જાપ ચીત દીલથી નંદલાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક—૨

લાલ રંગ મુખડાનો હતો તે સજનની ફીકરમાં ફીકો થયો
થયો છે ફીકો રંગ અરે સજન કેમ તું ભુલી ગયો.
ગયો હમારી આદત ભુલી કઈ દીશા જઈ છુપી ગયો
ગયો છુપીને તુંતો એકલો મેં તો તજુર તાપ સહયો.
સહયો તાપ દરદુગર ફરીને તનમાં સલગી હીસાલાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક—૩

લાલને જોતાં દેશો દેશમાં હવે તો હાંસી બહુ થઈ.
થઈ ફજેતી જગમાં તારી મારી મોહબ્બત તુટી ગઈ
ગઈ જુવાની ઘડપણમાં રૂસવાનું હવે કામ નહી
નહી સમજતો તારા ઉપર ૭૭ દફેશ કહી પણ જઈ.
જઈ સીતારા પુછું જોશીને આપીને હું હીરા લાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક—૪

લાલ હીરા જઈને મુક્યા જોશીઓની હવેલીપર
પરગટ કોઈએ નહી કરી એ મારા લાલની મને ખબર
ખબર કોન કહે ચતરભુજને મેલી ગયા ઉસતાદ અમર
અમરદાસની મેહેર થઈ તારે દરશન પામ્યા દામોદર.
દરગા દીલમાં સુરત દીઠી કહે છે ભાવ ને મનુલાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

રંગત શીકસતા.

બયાં મેં કબતક કરૂં સમનકા, ઝબાંમેં મેરે છાલે પડ ગએ
ખબરબી લેતા નહી હમારી, ભલા એ દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક ૧

ન રહેમો રાહત મીલી હુએ મુજકો, ઉસીકે બીલકુલ હવાલે પડ ગએ
ન દીનો મજહબકે કુછ રહે હમ, ઇસહી ઇમાંકે લાલે પડ ગએ.
ફીરાકમેં ઉસકે એસા રોયા કે, આંખોમેં મેરી જાલે પડ ગએ
વો અશક ટપકે હુએં ઇસ કદરકે, જમીપર ગોયા ઠાલે પડ ગએ.
મીલે ના મરહમ જખમકાં મુજકો, અજબ યે સીનેમે ભાલે પડ ગએ
ખબરબી લેતા નહીં હમારી, ભલા એ દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક—૨

યાદે સનમમેં ફીરા કીયા હું, તો ધુપસે હમબી કાલે પડ ગએ
ના ખેશ અકરબકે કુછ રહે હમ, ઉસીકે બીલકુલ હવાલે પડ ગએ.
જીનોને પાયા ઉસ દીલરૂબાકો, ઉનોકે સરપર દુશાલે પડ ગએ
ન ખોફ ઉસકો રહા હશરકા, બસ ઉસકે ઘટમેં ઉજાલે પડ ગએ.
ઉનોકો હાંસીલ ખુશી હુઇ ઓર, હમારે ગીરવી કબાલે પડ ગએ
ખબરબી લેતા નહી હમારી, ભલા એ દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક—૩

રૂસે હુએ કુચેમેં ઉસકે જાકે, હમારે દરપર તો તાલે પડ ગએ
ન છુટ સકતે કુછ જરાબી, ગલેમેં ગાલે રસીકે પડ ગએ.
ન દાદ મેરી સુને હુએ કોઇ, જહાં તહાં હમ રીઝાલે પડ ગએ
હસીમેં સબ યું લગે યે કહેને, અજબ ઇનોકે દીવાલે પડ ગએ.
જીનોને દેખા ઉસ દીલરૂબાકો, ઉનોકે કીનેમે ભાલે પડ ગએ
ખબરબી લેતા નહી હમારી, ભલા એ દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક—૪

શાહ અલી ઉસતાદ અમરકે, યે મીસરે રીખકે દાલે પડ ગએ
કરીમ કમતરકે સબ સુખન યે, મુશાહેરોમેં તો આલે પડ ગએ.
હય દુન્દેવાલે જીતને જહાંમે, અપસમેં ઉનકે હીમાલે પડ ગએ
અબદુલહુસેનકી સુનકે શાહેરી, કદમપર સબ તુરરેવાલે પડ ગએ.
એ અનઘરવાલે નીગા છુપાએ, તુમારે મુંહ તો કાલે પડ ગએ
ખબરબી લેતા નહી હમારી, ભલા વો દુશમનકે પાલે પડ ગએ.

—: :—

ખયાલ બનસી.

કીશન કહાને શું કીધું—મારૂં તન મન લુટી લીધું.

ચોક—૧

આ દુઃખની વાતુ કોને કહીએ—ગોકુલમાં કેમ કરી જઇએ
દહી વેચવા વના રહીએ—હવે કાનને સાથે લઇ જઇએ.
ઝુલ—તમો આવો સહેલી મારી
પેલે કહાને બનસી વગાડી
કરે જુલમ મારાપર ભારી
મટકી ફોડી દહી પીધું, મારૂં તન મન લુટી લીધું.

ચોક—૨

પેલો કીશન કહાન મોરારે—મારી સાડી ચોલી સહુ ફાડે
જમનાપર બનસી વગાડે—સઉ જુએ છે નર ને નારે.
ઝુલ—એવો જુલમી તેને સહુ જાણે
રસ્તામાં કરે તુફાને
ના વાત કોઇની માને
મને એવું તે દુઃખ દીધું. મારૂં તન મન લુટી લીધું.

ચોક—૩

કે સખી કીશનના મોરારી—હમે દાસી છઇએ તમારી
જરા સમજો વાત ગીરધારી—બનસી લાગે છે પ્યારી.
ઝુલ—મારા માથાની મટકી ફોડી
પેલો કહાનો કરે બલજોરી
મારા હાથની ચુડી તોડી
મારૂં જોબન મરોડી લીધું, મારૂં તન મન લુટી લીધું.

ચોક—૪

મારો અમરદાસ સેલાની—છે મનુલાલ બહુ ગીયાની
કહી કીશન કહાનની કહાની—તમો એવી કહેજો કોઈ બાની.
ઝુલ—મારો અમનજી રંગલાલે
બનસીના ગાય છે ખીયાલે
જુદાની યહાં નહી ચાલે
પીયાલું અબદુલહુસેનનું પીધું, મારૂં તન મન લુટી લીધું.

—:o:—

રંગત દોડ કદી.

રજાપર રાજી તેરે દીલજાન-રખું મેં તેરા ધીઆન.

ચોક—૧

રાજક વો રજાક રહીમ હુએ ઓર હુએ વો કુદ્રતકા સુબહાન
રેહાઈ તું કરદે અબ મેરી તાબે હુએ તેરે ઇનસાન.
રોજ હમ તેરા કરતે હુએં બખાન
રજાપર રાજી તેરે દીલજાન- રખું મેં તેરા ધીઆન.

ચોક—૨

રોજ તેરે કુચેમેં ભટકતે છોડકે અપના દીનો ઇમાન
રંજો અલમ સબ ઉઠાએ સરપે જરાતો રબ પેછાન
રાત દીન દીલકા યે હુએ અરમાન
રજાપર રાજી તેરે દીલજાન-રખું મેં તેરા ધીઆન.

ચોક—૩

રમલ ઓર જોતીશ કીતાબ થકે સભી પડપડકે કુરંઆન
રબ લેકીન નહીં મીલા હબ કીસકો કહું મેં તુજકો નીશાન
રોજ ગુન ગાવે તેરે કુચે આન
રજાપર રાજી તેરે દીલજાન-રખું મેં તેરા ધીઆન.

ચોક—૪

રીસાલગીર તેરા જુલા બાહેરી અમરદાસકા સુનકે ગીઆન
રે ઓર નુનકા ખીઆલ હુસેની કહે યે મીઠી તાન
રોજ છંદ ગાવે આશક નસરવાન
રજાપર રાજી તેરે દીલજાન-રખું મેં તેરા ધીઆન.

———:o:———

ખયાલ રંગત હુન.

જહાં ખુદા હુએ વહાંપર કીસકા નહીં ગુજર હુએ
મેરી જાન-કીસકા વહાંપર કામ નહીં
કુફર નહીં કુફાર નહીં વહાં દીન ઇસલામ નહીં.

ચોક—૧

ના હુરો મલાએક જીન્નોપરી પેકાર હુએ
મેરી જાન-કીસીકા વહાંપર નામ નહીં
ગદા નહીં સુલતાન નહીં વહાં આબો તઆમ નહીં
ના ઘર હુએ કીસીકા ના કોઈ વહાં બશર હુએ
મેરી જાન-વહાંપર એશો આરામ નહીં
દરો દીરહમ નહીં વહાંપર કવડી દામ નહીં

વાં દેખો તો યે શરમશો કમર નહી
મેરી જાન-વહાં સુબહો શામ નહીં
કુફર નહી કુફાર નહીં વહાં દીન ઇસલામ નહીં.

ચોક—૨

ના સંશ ગનેશ મહેશ નહીં વહાં કૈલ્હે
મેરી જાન—વહાંપર રાધે શામ નહીં
મસજીદ મંદીર નહી વહાપર ચારા ધામ નહીં
નહી બાળ ગોપાળ ઓર નહી કૃષ્ણ મોરારી
મેરી જાન—કીસીકા વહાં પયામ નહી
ગનપત ગવરી નહીં વહાંપર સીતા રામ નહી
નહીં કાજી મુલ્લા નહીં વહાંપર પંડીત જોશી
મેરી જાન-કીસીકા વહાં પેગામ નહી
કુફર નહીં કુફાર નહીં વહાં દીન ઇસલામ નહી.

ચોક-૩

નહીં બાગ બોસ્તાં નહીં મહારો બીજાં દસે
મેરી જાન—વહાંપર મોઇ હંગામ નહી
બારીશ ગરમી ઠંડી નહી વહાં કોઇ આધાર નહી
વહાં દેખાતા હસે નુરે મોહમ્મદ રોશન
મેરી જાન—વહાંપર દીન ઓર લામ નહી
રોગ મુકામેક નહી વહાંપર કીસીકા ડામ નહી
નહી તાલીમ આબાન નહી ગહેલતાં. વહા દસે
મેરી જાન—વહાંપે ઇનામ હાકરામ નહીં
કુફર નહી કુફાર નહી વહાં દીન ઇસલામ નહીં

ચોક—૪

કહે અમરદાસ મેના દીલ જગા વહાં દસે
મેરી જાન—દેતા એક બરાબર જામ નહીં
મનુલાલ કમતર કરીન ગલત કલામ નહી
નહી અનગર દુનમાં નહીં વહાં પુરા ખુદા
મેરી જાન—કીસીકા વહાંપે ગમ નહીં
શાહે સીકંદર નહી વહાંપર કનીજ ગુલામ નહી.
અબદુલહુસેનકે સુનલે ખીયાલ જવાબી
મેરી જાન—ગાનેકા ગુજકા કામ નહી
કુફર નહી કુફાર નહી વહાં દીન ઇસલામ નહી.

એમ. એચ. મેહેરઅલીના પુસ્તકોનું લીસ્ટ.

	રૂ.	આ.
વગર ઉસ્તાદે વાજીંત્ર વગાડવાને શિખવાના શુદ્ધ પુસ્તકો—		
હારમોનિયમ ચાવી-બુક, ભાગ ૧-૫ (આખા સટના રૂ. ૨।) દરેકના...	૦	૧૦
" " (ત્રણ ભાગના રૂ. ૧।।। ચાર ભાગના રૂ. ૨)		
એકાર્ડીયન ચાવી-બુક ભાગ ૧-૬ (આખા સટનો રૂ. ૧।) દરેકના...	૦	૫
ફિડલ ચાવી-બુક-ભાગ ૧-૩ (આખા સટનો રૂ. ૦।।।) દરેકના ...	૦	૫
કનસર્ટીના ચાવી-બુક ભાગ ૧-૬ દરેકના	૦	૫
" " ભાગ ૧-૬ સાથે પાકા કપડાના પુઠાથી બાંધેલા...	૧	૪
કનસર્ટીના ચાવી-બુક-બેઉ હાથની ચાવીની નોટવાળી	૦	૪
ઉસ્તાદે કનસર્ટીના-ઉરદુ જબાન અને ઉરદુ હરફોમાં	૦	૪
વિદ્યા હુન્નરના પુસ્તકો—		
વેપારની કુંચી ભાગ ૧-૧૦ સંપૂર્ણ દરેક ધંધાદારી તથા મેતાજી માટે...	૧	૮
હુંડી ગણિત દર્પણ-પૌંડના રૂપીઆ અને રૂપીઆના પૌંડ. ૦)। આનાના ચડતા ભાવે ચાલુ હુંડીના તૈયાર હીસાબ	૧	૦
વ્યાજના ચર દર્પણ	૨	૦
યુનાની ટેબલ—હકીમું, દરેકને અગત્યનું પુસ્તક (ગુજરાતીમાં) ...	૦	૪
જંગબારી ભાષા (ગુજરાતીમાં) જંગબાર તરફ જનારાઓ માટે ...	૦	૬
ચીનની મુસાફરી ભાગ ૧-૮ ચિત્રો સાથે પાકું પુઠું (કી. રૂ. ૧૦)ના...	૨	૦
સ્ત્રી સંસાર ઉપયોગી રત્ન, દરેક સ્ત્રી પુરૂષને વાંચવા લાયક. ...	૧	૦
તરેહવાર ગાયનના શુદ્ધ પુસ્તકો—		
બહારે કલગી ગાયન ઉરદુ તથા ગુજરાતી ખ્યાલોનું ૧૬૦ પાનાનું પુસ્તક.	૦	૫
દીવાને કાસમ ૪૫૦ પાનાનું ગાયન પુસ્તક (આવૃતિ બીજી)... ...	૧	૦
બુલબુલી ગાયન ચુંટી કાઢેલા તરેહવાર ગાયનો (આવૃતિ ત્રીજી) ...	૦	૩
ગાયન સંગ્રહ જેમાં ગાયન રાગ તાલના ખરા નામ સાથે. ...	૦	૩
લોકપ્રિય ગાયન સંગ્રહ (આવૃતિ સાતમી) ભાગ ૪ના ૦।= દરેકના ...	૦	૨
ગઝલ સંગ્રહ (આવૃતિ ત્રીજી) ભાગ ૧-૨ દરેકના	૦	૨
ઠુમરી સંગ્રહ (આવૃતિ ત્રીજી) ૨૦૦ ઠુમરી વગેરે ગાયનો... ...	૦	૨
ગઝલે હક્કાની (આવૃતિ બીજી) ઇશ્કે હકીકીના મારફતી ગઝલો શેર સાથે.	૦	૨
કલગી ગાયન સંગ્રહ (આવૃતિ ત્રીજી) ભાગ ૪ ના ૦।= દરેકના ...	૦	૨
ચરાગે ગુલશન હાલમાં ગવાતા ગઝલ, ઠુમરી, લાવણી, ધ્રુપદ વગેરે...	૦	૨
સયરે ગુલશન " " " (આવૃતિ બીજી ભાગ ૧-૩ સાથે)	૦	૭
આઇયામે અશરત " " " ધ્રુપદ વગેરે (આવૃતિ બીજી)...	૦	
શરબતે ગઝલ (આવૃતિ ચોથી) ભાગ ૧-૨ દરેકના	૦	
ગુલશને રાગ (આવૃતિ ત્રીજી) ભાગ ૧-૨ દરેકના	૦	